

روز جهانی تیاتر

World Theatre Day 2024

بیست و هفتم مارچ، هر سال به نام روز جهانی تیاتر نامگذاری شده است. همایش امسال مربوط به تیاتر بین المللی از تاریخ 27 تا 29 مارچ که مصادف به هشتم ونهم حمل 1403 میشود. این جشن در شهر Lang fang China کشور چین برگزار میشود.

تاریخچه:

در سال 1962 میلادی برای نخستین بار انستیتیوت جهانی تیاتر در هلسنکی کشور فنلند طرحی را برای بزرگداشت از روز جهانی تیاتر پیشکش نمود

این طرح در نهمین کنگره جهانی در وینا پایتخت جمهوری اتریش مطرح شد و به صورت رسمی مورد پذیرش تمام اعضای این انستیتیوت جهانی قرار گرفت و به عنوان یک طرح سالیانه و جهانی به تصویب رسید. از آن تاریخ با برگزاری مراسم مختلفی، این روز را گرامی میدارند.

نخستین پیام روز جهانی تیاتر توسط ژان کوکتو، نمایشنامه نویس و کارگردان مطرح فرانسوی، در سال 1962 ایراد شد و بعد از آن هر سال یکی از شخصیت‌های بزرگ این هنر در عرصه فرهنگی و هنری پیام روز جهانی را نشر میکند.

تیاتر یکی از انواع هنرهای زیبا است که به صورت مشارکتی و زنده صورت میگیرد و بازیگران آن، یک قصه واقعی یا تصویر ذهنی را در محلی خاص و معین اجرا می‌کنند، نمایشات تیاتر را می‌توان با استفاده از گفتار، موسیقی، ژست‌های خاص بهتر و خوب به مردم و جامعه انتقال داد.

پیشینه تئاتر به رقص‌های اولیه بشر در هنگام جادوی طبیعت و حیوانات باز می‌گردد. بشر با انجام این حرکات نمایشی سعی در تسخیر نیروهای داشت که هدایتشان در دست او نبود.

و... اما... وضعیت تیاتر در افغانستان:

با آنکه از تاریخ اساس گذاری یا تاسیس تیاتر در افغانستان نزدیک به یک قرن می‌گذرد، ولی این کشور در حال حاضر موقعیت خوبی از منظر هنرهای نمایشی ندارد.

تیاتر افغانستان با فراز و فرودهای زیادی توانست تا سالهای 1371 خورشیدی {1992} یعنی قبل از به قدرت رسیدن جهادی‌های عقبگرا و دین زده در این کشور به زنده گی خود با بسیار نا توانی ادامه

دهد.

ولی ساختمان های تياتر کابل مانند: کابل ننداری ، سالون سينماى بهزاد وغيره در جنگ های میان گروهی تنظیم های جهادی در افغانستان ویران شد و بیشترین ممثلین تياتر مجبور به فرار از کشور شدند.

در بیست سال جمهوریت تلاش های پراکنده ولی نه هدفمند در زمینه احیای تياتر ویران شده کشور آغاز شد، پول هایی برای احیای تياتر در افغانستان در نظر گرفته شده ، اما به کار انداخته نشد. چون نه نیت و نه هم اراده در این مورد وجود داشت و باشندگان آن مبارزه برای بقاء خود داشتند، نه برای منافع ملی و ارزش های بنیادی افغانستان ...

اکنون بیشتر از هر دوره دیگری هنر با تهدید سانسور، ممنوعیت، محدودیت و حذف قرار دارد. اگر وضعیت به همین شکل دوام کند، این نگرانی وجود دارد که هفت شهر هنر از جمله تياتر در افغانستان، آرام آرام به دست فراموشی سپرده و محو شود...

منابع:

- برنامه روز هفتم بی بی سی
- وبسایت یونسکو UNESCO